

Mammor borde alltid finnas

Nummer 2, 2020 ägnar vi mycket åt gamla mammor – och pappor och alla andra kära äldre. Deras liv har hamnat i fokus under pandemin, på gott och ont. Det onda behöver inte nämnas, det goda är att vi har fått en diskussion om äldreomsorgen och alla de brister som finns där idag.

Pandemin har präglats av *närhet och distans* – ord som vi valt som numrets tema. Från en dag till en annan förändrades vardaglig närhet till krav på distans. Och vi fick lära oss nya sätt att leva på. Det drabbade många hårt, inte minst i ett av världens mest tätbefolkade länder, Indien. Det kan du läsa om här i numret.

Närhet och distans har även berört oss båda redaktörer privat detta år: mamma Gudrun gick bort i vintras just innan besöksförbudet inträdde. Det var precis som om hon hade haft en aning.

Och mamma Ella levde i karantän med dotter Anna i 193 dagar innan hon motvilligt flyttade till ett äldreboende, lagom till att besöksförbudet upphävdes. Om deras tid tillsammans kan du läsa i Dagarna med mamma.

Vi berättar om att äldre kan drabbas av existentiell ensamhet och hur personal inom vård och omsorg kan möta det genom empatiskt lyssnande och samtal.

Du kan även läsa om hur de nordiska ländernas äldreomsorg har förändrats, så att anhöriga tar ett allt större ansvar och om hur tungt jobbet är för personalen, både fysiskt och psykiskt.

Som vanligt gör vi utflykter helt utanför temat, denna gång till bruksorter – en typ av samhällen som ibland beskrivs lätt nedlåtande i medier. Vad blir det av dem när fabriken lagts ner? Vi berättar om invånarna i tre bruksorter och om deras strategier, alltifrån konstnärligt projekt där mark ska renas genom växtlighet, till att göra brukshistorien till ett

intressant besöksmål.

Vi skriver också om frågor som vi alltid återkommer till: om barns rättigheter i familjehem, om socialtjänsten och hur den alltmer får agera hyresvärd och hur det går att sluta med droger av egen kraft.

Anna Fredriksson & Helena Östlund